

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkulose samt til Patienters Behandling paa saadanne, til hvilket Udvalg er henvist Forslag til Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg foreslaas: *Rørdam, Guldbrandsen, L. Rasmussen, P. Madsen, Byriel-Jensen, Moestrup, P. Bjerre, Frandsen, L. Federssen, R. Nielsen* (Præstø Amts 4de Valgkreds), *Pinstrup, Harald Jensen, Schmidt, Neergaard og Hammerich.* Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2453 ff.).

Jensen-Knudstrup: Det er første Gang, saa vidt jeg ved, der ligger til Forhandling her i Tinget et Forslag, hvorigennem Staten erkender det som sin Opgave delvis at deltage i Arbejdet og Om sorgen for fattige, forsømte og ulykkelige Børn. Da denne Sag er ny, vilde jeg gerne have Lov til med nogle faa Bemærkninger at gøre Rede for Sagens Forhistorie, og jeg vil under denne Redegørelse ogsaa komme til lejlighedsvis at pege paa Udviklingen i andre Lande ogsaa til andre Tider og sætte dette i Forbindelse med Udviklingen i denne Sag herhjemme. Da Emnet er saa nyt, har jeg tænkt mig, at det ikke skulde være uden al Interesse for ærede Kolleger her i Salen at følge med i et saadant lille historisk Overblik. Jeg skal da begynde med at sige, at det 19de Aarhundrede vendte op og ned paa alle mulige Forhold i det bestaaende Samfund og greb ogsaa stærkt ind i Børnenes Verden, hvis man kan tale om en saadan Verden for sig. Det 19de Aarhundrede bragte store Fremskridt ogsaa for Børnene. Navnlig naar man tænker paa Skole- og Opdragelsesvæsenet, er Fremskridtet saa stort og mærkeligt, at ingen, der har fulgt med, kan undgaa at undres over det. Langt mere menneskelige Metoder, langt mere rationelle Principper blive lagte til Grund

for hele dette Arbejde, og det har haft sin store Betydning for Samfundet og i første Række for Børnene selv. Dog denne Udvikling havde ogsaa en skæbnesvanger Side for Børnene. Den fuldstændige Omdannelse af Erhvervslivet, som det 19de Aarhundrede efterhaanden bragte, idet man gik over fra Smaadrift til Stordrift, greb stærkt og afgørende ind i Børnenes Verden og deres Udvikling. Den opløste efterhaanden de stille, trygge Hjem, hvor Fader og Moder sad sammen ved deres Arbejde og vare hjemme hele Dagen, og hvor Børnene allerede tidligt deltog i Arbejdet — en Omstændighed af uberegnelig Værdi. Omformningen førte med sig, at Storindustrien først trak Faderen ud af Huset og efterhaanden under Konkurrencens Velsignelser og Kapitalismens Vælde ogsaa trak Moderen med. Og da var Grunden ryddet for den Side af Udviklingen inden for Børnenes Verden, som fik det uhyggelige Navn: Børneforbrydelser. Det var et forholdvis nyt Fænomen. Man havde vel før nok kendt fattige, ulykkelige, hjemløse Børn, men egentlig forbryderske Børn havde man i tidligere Tider neppe kendt. De stille, trygge Samfundsforhold i By og paa Land havde været Værn og Skjold om de opvoksende smaa Mennesker. Det var derfor kun sjældent, man kunde faa Anledning til at bruge dette uhyggelige Ord: et forbrydersk Barn. Men efterhaanden blev dette Fænomen saa almindeligt i alle europæiske Lande, vel især først i England og Frankrig og andre Lande med megen Industri. Efterhaanden fyldtes da baade Politimænd, Statsmænd og Pædagoger med Rædsel over dette skrækindgydende Fænomen. Budde, den bekendte Børneven og Forfatter, siger i et Afsnit her i Betænkningen, som han personlig har skrevet, at denne Børneforbrydelsens Bølge gik saa højt, at den forfærdede til alle Sider. Man stod ganske uden Midler til at gribe Sagen rigtig an. Samfundet var ikke bevæbnet med Midler til forebyggende Foranstaltninger. Det var et nyt Fænomen; man stod ikke rustet til at overvinde det. Man havde kun et eneste Middel, og det var det samme, som man anvendte overfor fuldt ansvarlige Forbrydere — det ere Børn jo i Reglen ikke —, nemlig Straf. Budde siger: Man svingede Riset og Rottingen, lukkede Fængselsdørene op, men Strømmen blev bredere og bredere for hver Gang, den fyldte ogsaa op i Ungdommens Rækker med Forbrydere, og helt op i de ældres med, og man lagde til sidst Hænderne i